

[Gustav Pedersen.]

vejen en alt for ringe Tidsfrist, der var givet dem til Viderebehandling af Loven, og den er blevet endnu kortere. Det vil altsaa sige, at den Kalamitet, som man bereder Kasserne, er blevet større ved den Udsættelse, der har fundet Sted.

Jeg vil gerne i den Anledning have Lov til at understrege, at selv om Oppositionen har været utilfreds med Lovforslaget som Helhed, er det ikke Oppositionen, der har saboteret Lovforslagets Behandling her i Tinget. Lovforslaget blev fremsat den 29. November, og det kom til første Behandling den 5. December. Allerede den 7. December havde vi de Spørgsmaal færdige, det var nødvendigt at stille i Forbindelse med den videre Behandling af Lovforslaget. Disse Spørgsmaal blev saa sent besvaret, at vi først efter Juleferien, den 9. Januar, kunde begynde paa det egentlige Arbejde. Allerede den 18. Januar forelaa der Betænkning, og jeg vil understrege, at Betænkningen fra Oppositionen var færdig, før den var færdig fra Flertallets Side.

Det er altsaa ikke Oppositionen, der har saboteret dette Lovforslags Gang i Tinget. Der er Grund til at understrege det, fordi der her ligger et Ansvar over for de Vanskeligheder, som Kasserne har. Jeg tror ikke, at alle Tingets Medlemmer er helt klar over, hvor stort et Arbejde der er igen, inden Loven kan føres ud i Livet. Først skal det nu færdigbehandles i Arbejdsløshedsnævnet og Arbejdsdirektoratet, saa først kan der sendes Cirkulærer ud til Kasserne. Derefter skal Kasserne foretage alle de Beregninger, der skal iværksættes for at faa undersøgt, om de har økonomiske Midler til at udbetale det Maksimum, det tillades dem at udbetale. Det er jo nu Kasserne selv, der har Ansvaret for Økonomien, de har ikke Ret til at udbetale mere, end Økonomien tillader, og det er en ikke lille Anspændelse af Kassernes Økonomi, der her er Tale om. Naar disse Beregninger er foretaget, skal Hovedledelsen indkaldes til at behandle Beregningerne, og jeg gør opmærksom paa, at det skal ske i en Maaned, hvor de fleste af Arbejdernes Tillidsmænd paa Forhaand er spændt for til Bristepunktet med de Lønforhandlinger, der foreligger. Herefter skal Hovedledelsen have Forhandling med Arbejdsdirektoratet med Hensyn til Fastsættelse af de nye Satsler, og saa først, naar hele dette Forarbejde er udført, vil det være muligt for Kasserne at sende Cirkulærer og Tryksager ud til deres Afdelinger. Jeg kan i denne Forbindelse understrege, hvad man i hvert Fald i Mini-

steriet har erfaret, at det at faa Tryksager gjort færdige med kort Varsel er overordentlig vanskeligt for Tiden. Altsaa ogsaa der maa der ventes Forsinkelser. Endvidere skal der paa mange Omraader indhentes nye Oplysninger; det gælder for Arbejdsfordelingen med Hensyn til Overgangen til det nye System. Alle disse mange Vanskeligheder vil Kasserne nu faa allerhøjest 28 Dage til at overvinde. Det er en Behandling af Arbejdsløshedskasserne, som jeg synes er ufortjent, naar man tager i Betragtning, hvilket Arbejde de har præsteret gennem mange Aar. Jeg synes, at det er urimeligt at stille dem i den Situation, saa meget mere som hele Pressen, hvis der sker Fejl fra Kassernes Side, jo er færdig til at falde over Kasserne og bebrejde dem, at Administrationen ikke klapper tilstrækkelig godt. Jeg har ment det naturligt ved denne Lejlighed, hvor Lovforslaget yderligere er blevet forsinket, at gøre opmærksom paa de ekstra Vanskeligheder, det betyder for Kasserne.

Jeg vil herefter understrege, at naar vi ved tredie Behandling undlod at stemme for Lovforslaget, er der saa meget mere Grund til at tage det samme Standpunkt denne Gang. Vi staar jo i den Situation, at vi ikke kan stemme imod Lovforslaget. Hvis Lovforslaget blev forkastet, vilde det nemlig betyde, at endnu vanskeligere Tilstande vilde opstaa. Vi maa imidlertid paa den anden Side gennem vor Afholdelse fra at stemme meget stærkt understrege, at de Vanskeligheder; der kommer, udelukkende maa staa for de Partiers Regning, der har gennemført Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse og med den paagældende Bestemmelse om Lovens Ikrafttræden.

Christmas Møller: Mit Parti vil naturligvis indtage samme Holdning her ved eneste Behandling af Lovforslaget, som vi indtog ved tredie Behandling, og anbefale ærede Medlemmer at stemme for.

Over for det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen synes jeg, der er Grund til at anføre, at der er jo ingen, der har bebrejdet det ærede Medlem eller hans Parti noget i Retning af Sabotage. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem mente, han behøvede at forsvare sig, medmindre Aarsagen var den, at han var noget utilfreds med, at han ikke er med i denne Ordning, som jo er en meget bedre Ordning end dem, der var gennemført af alle de tidligere socialdemokratiske Socialministre.

Hvad angaar Spørgsmaalet om de administrative Vanskeligheder, som kan